ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 86/85 *

I — Νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του επίμαχου κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 1982, περί θεσπίσεως των όρων χορηγήσεως ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ L 4, σ. 11), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 752/82, της 31ης Μαρτίου 1982 (ΕΕ L 86, σ. 50), « τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στους ειδικούς όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι δυνατό να απολαύουν ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή ». Οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για την προβολή αξιώσεως ειδικής επιστροφής προβλέπονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές πρέπει να πρόκειται:

— για την εξαγωγή νωπών ή διατηρημένων δι' απλής ψύξεως κρεάτων που παρουσιάζονται υπό μορφή ολοκλήρων σφαγίων, ημιμορίων σφαγίου, τεταρτημορίων αποκαλουμένων αλληλοσυμπληρωμένων, εμπροσθίων τεταρτημορίων και οπισθίων τεταρτημορίων,

— για τα οποία πρέπει να προσκομιστεί απόδειξη ότι προέρχονται από χονδρά αρσενικά βοοειδή.

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού περιέχει διαδικαστικές διατάξεις ρυθμίζοντας τον τύπο της αποδείξεως και ένα σύστημα αρμοδιότητας. Προβλέπει ότι:

« ... 2. Η απόδειξη αυτή παρέχεται κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διά πιστοποιητικού, του οποίου ο τύπος αναφέρεται στο παράρτημα, και το οποίο εκδίδεται από τον οργανισμό παρεμβάσεως ή από τις οριζόμενες, για το σκοπό αυτό, αρχές στο κράτος μέλος στο οποίο τηρούνται (συμπληρούνται) οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής και εντός του οποίου τα ζώα οδηγήθηκαν στη σφαγή. Το έγγραφο αυτό υποβάλλεται στις τελωνειακές αρχές κατά τη διάρκεια της τηρήσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής ».

Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, « τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να αποφευχθεί κάθε δυνατότητα αντικαταστάσεως των προϊόντων κατά τη στιγμή του ελέγχου και της εξόδου τους από τη γεωγραφική επικράτεια της Κοινότητας ή κατά την παράδοσή τους στον προορισμό που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2730/79. Τα μέτρα αυτά προβλέπουν, ιδίως, το σφράγισμα εκάστου προϊόντος είτε με ανεξίτηλη σφραγίδα είτε με μόλυβδο σε κάθε τεταρτημόριο. Το σφράγισμα λαμβάνει χώρα στο σφαγείο που ορίζεται από τον ενδιαφερόμενο στην αίτηση που αναφέρεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2 ».

Σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 32/82 έχει ως σκοπό « να μειωθούν οι αγορές στην παρέμβαση » στον τομέα του βοείου κρέατος.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 32/82 βασίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68, της 27ης Ιουνίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, ιδίως δε στο άρθρο 18. Η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή. Το άρθρο 18, παράγραφος 2, προβλέπει ότι « η επιστροφή είναι ίδια για ολόκληρη την Κοινότητα ».

Εξάλλου, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 32/82 βασίστηκε στον κανονισμό (ΕΟΚ) 885/68 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 108), περί θεσπίσεως στον

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

τομέα του βοείου κρέατος των γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ύψους αυτών. Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η επιστροφή εξαρτάται ιδίως από την κοινοτική καταγωγή των προϊόντων. Επιπλέον, η τελευταία αιτιολογική σκέψη του προοιμίου του κανονισμού αυτού διευκρινίζει ότι « προς αποφυγή στρεβλώσεων του ανταγωνισμού μεταξύ των εμπορευομένων της Κοινότητας, είναι αναγκαίο οι διοικητικοί όροι, στους οποίους υπόκεινται, να είναι οι ίδιοι σε ολόκληρη την Κοινότητα ».

II — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Η διαφορά μεταξύ των διαδίκων στην κύρια δίκη αφορά τη χορήγηση ειδικών επιστροφών για το βόειο κρέας προκειμένου για ζώα που έχουν σφαγεί στην Αγγλία και έχουν εξαχθεί από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Τον Ιούλιο του 1982, η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη εναποθήκευσε πολλές παρτίδες βοείου κρέατος (οπίσθια τεταρτημόρια και εμπρόσθια τεταρτημόρια) στην αποθήκη που της είχε υποδειχτεί προς το σκοπό αυτό από το κεντρικό τελωνείο του Oldenbourg προκειμένου να χορηγηθούν επιστροφές. Επρόκειτο για κρέας που προερχόταν από χονδρά αρσενικά βοοειδή, που είχαν εν μέρει σφαγεί στην Αγγλία. Το κρέας προοριζόταν για εξαγωγή στη Σοβιετική Ένωση. Για την είσπραξη των ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 32/82, οι τελωνειακές διασαφήσεις και τα πιστοποιητικά της Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung της Φραγκφούρτης επισυνάφθηκαν στο τμήμα εκείνο του εμπορεύματος που προερχόταν από τα σφαγεία της Γερμανίας. Στο κρέας που προερχόταν από βοοειδή σφαγέντα στη Μεγάλη Βρετανία είχαν επισυναφθεί τα έγγραφα που εξέδωσε ο βρετανικός οργανισμός παρεμβάσεως, σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82· τα έγγραφα αυτά βεβαίωναν ότι το βόειο κρέας, που περιγράφεται λεπτομερέστερα στα έντυπα, προερχόταν από αρσενικά ζώα. Στο κρέας που προερχόταν από σφαγεία της Μεγάλης Βρετανίας είχαν τεθεί σφραγίδες με ανεξίτηλη μελάνη.

Η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, η οποία είχε καταρχάς προπληρώσει την ειδική επιστροφή για όλη την παρτίδα μετά από αίτηση του καθού της κύριας δίκης, κάλεσε το τελευταίο, με την από 13 Δεκεμβρίου 1982 πράξη περί αποδόσεως, να της αποδώσει το ποσό των 31 867,10 γερμανικών μάρκων, για το τμήμα της παρτίδας που προερχόταν από τα σφαγεία της Μεγάλης Βρετανίας, βασιζόμενη στους ακόλουθους λόγους: η απόδειξη σφαγής που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 δεν είχε προσκομιστεί, το πιστοποιητικό που είχε εκδοθεί από τον αγγλικό οργανισμό παρεμβάσεως δεν αρκούσε διότι η σφαγή και η συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής έπρεπε να γίνουν στο ίδιο κράτος μέλος. Η ένσταση που υποβλήθηκε σχετικά απορρίφθηκε ως αβάσιμη με απόφαση του καθού, της 25ης Νοεμβρίου 1983.

Η προσφυγή στην κύρια δίκη στρέφεται κατά της αποφάσεως αυτής για το λόγο ότι το δικαίωμα για τη χορήγηση ειδικών επιστροφών δεν εξαρτάται από την υποχρέωση σφαγής των ζώων στο κράτος εντός του οποίου συμπληρώθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής.

Το παραπέμπον δικαστήριο διερωτάται αν σκοπός της φράσεως « κράτος μέλος εντός του οποίου τα ζώα οδηγήθηκαν στη σφαγή και στο οποίο συμπληρώθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής » είναι η θέσπιση, για τη χορήγηση της επιστροφής, προϋποθέσεως συμπληρωματικής εκείνης που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82. Τέτοιο αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι αντίθετο προς το σκοπό της παρεμβάσεως, δεδομένου ότι δεν βρίσκεται σε αρμονία με το σκοπό που καθορίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού, δηλαδή τη μείωση των αγορών παρεμβάσεως, και εξάλλου παρεμποδίζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Επιπλέον, το εθνικό δικαστήριο θεωρεί ότι αυτή η ερμηνεία δεν είναι οπωσδήποτε αναγκαία για σκοπούς ελέγχου. Το δικάζον τμήμα κρίνει σχετικά ότι ο κανονισμός εκφράζει τη σημασία ενός συνεχούς και αποτελεσματικού ελέγχου από τη σφαγή των ζώων έως την εξαγωγή των προϊόντων προκειμένου να αποφεύγονται κατά τρόπο ικανοποιητικό οι μηχανορραφίες στο άρθρο του 3, δεύ-

τερο εδάφιο, και ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με τα μέτρα που απαιτούνται από αυτό, τα προϊόντα για τα οποία πρόκειται στην προκειμένη περίπτωση έχουν σφραγιστεί κατά τρόπο ανεξίτηλο και συνοδεύονται από τα πιστοποιητικά που εξέδωσε ο αγγλικός οργανισμός παρεμβάσεως.

Οι αμφιβολίες του παραπέμποντος δικαστηρίου ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου που έχει εν προκειμένω εφαρμογή συνίστανται στο γεγονός ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1687/76, της 30ής Ιουνίου 1976, περί καθορισμού κοινών λεπτομερειών ελέγχου της χρησιμοποιήσεως και/ή του προορισμού προϊόντων που προέρχονται από την παρέμβαση (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/016, σ. 6) προβλέπει — εν αντιθέσει προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 32/82 — μια ειδική ρύθμιση στην περίπτωση που μια πράξη εξαγωγής αφορά περισσότερα κράτη μέλη — είτε αυτό συμβαίνει κατά το χρόνο των ελέγχων είτε κατά το χρόνο της μεταποιήσεως των προϊόντων (βλέπε τα άρθρα 2, παράγραφος 3, 4 και 7). Δεδομένου ότι το πρόβλημα είναι καταρχήν γνωστό, υπογραμμίζει ότι δεν μπορεί άνευ ετέρου να γίνει δεκτό ότι παραλείφθηκε εκ παραδρομής να προβλεφθεί ρύθμιση για περιπτώσεις αποστολής των προϊόντων από το κράτος μέλος σφαγής των ζώων στο κράτος μέλος συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής.

Για το λόγο αυτό, το Finanzgericht Hamburg υπέβαλε με τη Διάταξή του περί παραπομπής της 8ης Φεβρουαρίου 1985, σύμφωνα με το άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:

« Πρέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 32/82 της Επιτροπής περί θεσπίσεως των όρων χορηγήσεως ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του βοείου κρέατος, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 752/82, της 31ης Μαρτίου 1982 — ιδίως το άρθρο του 2 — να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι η χορήγηση των ειδικών επιστροφών προϋποθέτει ότι τα ζώα εσφάγησαν στο κράτος μέλος στο οποίο συμπληρώθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής και ότι η σφαγή των ζώων σε άλλο κράτος μέλος εμποδίζει τη χορήγηση των ειδικών επιστροφών ακόμη κι αν η σφαγή πιστοποιείται από τον αρμόδιο οργανισμό παρεμβάσεως του άλλου κράτους μέλους με το προς τούτο προβλεπόμενο έντυπο; »

Η Διάταξη του Finanzgericht Hamburg πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Απριλίου 1985.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η επιχείρηση Alexander Moksel, προσφεύγουσα της κύριας δίκης, εκπροσωπούμενη από τους Herrmann, Wiesner, Decker, Schaefer και Hermann, δικηγόρους Augsburg, και από το δικηγόρο Αμβούργου Wendt καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Booss, μέλος της νομικής της υπηρεσίας.

Μετά από έκθεση του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1986, η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο ανέθεσε την εκδίκαση της υποθέσεως στο δεύτερο τμήμα.

III — Γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου

Α — *Παρατηρήσεις που κατέθεσε η επιχείρηση Moksel*

1. *Γραμματική ερμηνεία της επίμαχης διάταξης*

Κατά την άποψη της Moksel, το δικαίωμα λήψεως επιστροφής δεν εξαρτάται από τον όρο ότι τα ζώα έχουν σφαγεί στο ίδιο κράτος στο οποίο έχουν συμπληρωθεί οι τελωνειακές διατυπώσεις. Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 περιέχει ένα μόνο κανόνα αναθέσεως αρμοδιοτήτων που αφορά

τον προσδιορισμό της αρχής που είναι αρμόδια για τη χορήγηση του πιστοποιητικού σφαγής. Υποστηρίζει ότι το τμήμα της επίμαχης φράσης, δηλαδή « από τις οριζόμενες για το σκοπό αυτό αρχές στο κράτος μέλος εντός του οποίου τα ζώα οδηγήθηκαν στη σφαγή και στο οποίο τηρούνται (συμπληρούνται) οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής » αναφέρεται μόνο στις λέξεις « οριζόμενες αρχές ». Ενώ οι οργανισμοί παρεμβάσεως έχουν ήδη « οριστεί » και επομένως είναι πάντοτε αρμόδιοι όταν το κράτος μέλος σφαγής και το κράτος μέλος εξαγωγής δεν συμπίπτουν, τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον να ορίσουν μια « άλλη αρχή » ως αρμόδια. Στο πλαίσιο της αναθέσεως αρμοδιοτήτων, οι « άλλες αρχές » είναι αρμόδιες μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει σύμπτωση του κράτους μέλους σφαγής με το κράτος μέλος εξαγωγής. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανάγκη για ανεμπόδιστο εκτελωνισμό καθιστά αναγκαίο τον περιορισμό της αρμοδιότητας της « άλλης αρχής » κατ' αυτόν τον τρόπο. Ενώ οι τελωνειακές αρχές των άλλων κρατών μελών γνωρίζουν τους οργανισμούς παρεμβάσεως των διαφόρων κρατών μελών, δεν μπορούν να γνωρίζουν αν μια « άλλη αρχή » έχει πράγματι « οριστεί » από το κράτος μέλος για την κατάρτιση του πιστοποιητικού.

2. *Ουσιαστικό δίκαιο*

Κατά τη Moksel, η έννοια και ο σκοπός της ρυθμίσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 καθώς και τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού συνηγορούν υπέρ του να είναι δυνατόν ώστε το κράτος μέλος σφαγής και το κράτος μέλος εξαγωγής να διαφέρουν εντελώς. Κατά την άποψή της, το άρθρο 2, παράγραφος 2, του επίμαχου κανονισμού περιέχει τις διαδικαστικές διατάξεις καθόσον ρυθμίζει τον τύπο της αποδείξεως και το σύστημα αναθέσεως αρμοδιότητας. Θεωρεί ότι οι κανόνες διαδικασίας πρέπει να συμβάλλουν διαρκώς στην πραγματοποίηση και όχι στην αποτυχία του ουσιαστικού δικαίου. Υποστηρίζει ότι ο σκοπός της δεύτερης αιτιολογικής σκέψης του επίμαχου κανονισμού, δηλαδή η μείωση των αγορών παρεμβάσεως όσον αφορά το κρέας του ταύρου, ευνοείται όταν το κράτος μέλος σφαγής και το κράτος μέλος εξαγωγής δεν χρειάζεται να συμπίπτουν. Εξάλλου, από το άρθρο 6, στοιχείο ε), του κανονισμού (ΕΟΚ) 2226/78 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/022, σ. 212) συνάγει ότι οι οργανισμοί παρεμβάσεως οφείλουν να αγοράζουν βόειο κρέας χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το κράτος μέλος από το οποίο προέρχεται. Προς στήριξη της απόψεώς της, η προσφεύγουσα παραπέμπει επίσης στο άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, καθώς και στην τελευταία αιτιολογική σκέψη του κανονισμού (ΕΟΚ) 885/68.

Επιπλέον, υποστηρίζει την άποψη ότι το ουσιαστικό δίκαιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68, εξασφαλίζει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας στο εσωτερικό της Κοινότητας και, συνεπώς, επιτρέπει μια συναλλαγή μεταξύ της επιχειρήσεως που εκτελεί τη σφαγή και του εξαγωγέα που εξέρχεται από τα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας.

3. *Ανάγκη κατάλληλης εφαρμογής του κανονισμού*

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ούτε το πρόβλημα του αποτελεσματικού και πλήρους ελέγχου από της σφαγής των ζώων έως την εξαγωγή, ήτοι η ανάγκη αποκλεισμού κάθε δυνατότητας αντικαταστάσεως των προϊόντων στο διάστημα μεταξύ του ελέγχου και της εξαγωγής τους, που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 2, του επίμαχου κανονισμού δεν δικαιολογεί έναν περιοριστικό όρο όσον αφορά τη σύμπτωση του κράτους σφαγής με το κράτος εξαγωγής.

Υποστηρίζει την άποψη ότι το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1687/76, στο οποίο αναφέρθηκε το Finanzgericht στο τέλος της Διατάξεώς του περί παραπομπής, ουδόλως αποβλέπει μόνο στο να εξασφαλίζεται η μη αντικατάσταση του εμπορεύματος, αλλά κυρίως στο ότι το εμπόρευμα ανυπερθέτως θα εξαχθεί. Αντιθέτως, κατά τον επίμαχο κανονισμό, υποστη-

ρίζει ότι η υποχρέωση εξαγωγής απορρέει μόνο από τη συμπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής, οπότε προηγουμένως υπάρχει πολύ μεγάλη ανάγκη διασφαλίσεως μόνο για ένα εμπόρευμα παρεμβάσεως που έχει δοθεί από έναν οργανισμό παρεμβάσεως με αποκλειστικό σκοπό την εξαγωγή του.

Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι αν η χορήγηση της επιδοτήσεως εξαρτάται από τη σύμπτωση του κράτους μέλους σφαγής με το κράτος μέλος εξαγωγής, τότε υφίσταται διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των εξαγωγέων που πληρούν τον όρο αυτό και των εξαγωγέων που αγοράζουν προϊόντα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη για να τα εξάγουν στη συνέχεια σε τρίτες χώρες. Κατά την άποψή της, είναι σαφές ότι ο έμπορος που αγοράζει εμπορεύματα προελεύσεως άλλων κρατών μελών βρίσκεται σε μειονεκτική θέση· δεν εισπράττει καμία ειδική επιστροφή για το αγορασθέν εμπόρευμα. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η διαφορετική αυτή μεταχείριση δεν δικαιολογείται αντικειμενικά και ότι επιπλέον επιφέρει στεγανοποίηση των αγορών εξαγωγής, γεγονός που αποτελεί εμπόδιο στην πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου με την επιδότηση στόχου, δηλαδή την ενθάρρυνση της προωθήσεως των εξαγωγών προς τρίτες χώρες.

Τέλος, στην περίπτωση που, εν αντιθέσει προς τα επιχειρήματά της, το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι η χορήγηση της ειδικής επιστροφής εξαρτάται επιπλέον από τη σύμπτωση του κράτους μέλους σφαγής με το κράτος μέλος εξαγωγής, η προσφεύγουσα προβάλλει την ακυρότητα της διατάξεως λόγω παραβάσεως ιεραρχικά ανώτερου κοινοτικού δικαίου και λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας.

Β — *Γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε η Επιτροπή*

1. *Σημασιολογική ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως*

Αντιθέτως, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι μια σημασιολογική ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η σύμπτωση του κράτους μέλους σφαγής με το κράτος μέλος συμπληρώσεως των τελωνειακών διατυπώσεων εξαγωγής δεν συνιστά μόνο κανόνα αναθέσεως αρμοδιοτήτων, αλλά προϋπόθεση χορηγήσεως της ειδικής επιστροφής. Η ερμηνεία αυτή ανταποκρίνεται στις ανάγκες μιας σωστής εφαρμογής του κανονισμού και, ιδίως, της αποφυγής καταχρήσεων. Εν προκειμένω, δεν είναι εμφανές κατά πόσο η ερμηνεία αυτή εμποδίζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

2. *Εξασφάλιση αποτελεσματικού ελέγχου*

Μέσω ενός αποτελεσματικού ελέγχου της ταυτότητας του σφαγέντος και του εξαχθέντος προϊόντος επιδιώκεται, ακριβώς, να εξασφαλίζεται ότι το κρέας που προορίζεται για εξαγωγή υπό το καθεστώς της ειδικής επιστροφής δεν θα «εξαφανιστεί» ούτε θα αντικατασταθεί από άλλο κρέας προτού εξαχθεί και ότι δεν θα μπορεί πλέον να δοθεί στην παρέμβαση. Παρόμοιος διαρκής και αποτελεσματικός έλεγχος μπορεί να εξασφαλίζεται μόνο αν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής συμπληρώνονται στο κράτος μέλος σφαγής.

3. *Παρόμοιοι κανονισμοί*

Προς στήριξη της ερμηνείας της εν λόγω διατάξεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αυτή ενισχύεται από τις διατάξεις των ακόλουθων κοινοτικών κανονισμών που έχουν ανάλογο αντικείμενο, ήτοι: τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1964/82 της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1982 (ΕΕ L 212, σ. 48) και κανονισμός (ΕΟΚ) 74/84, της 12ης Ιανουαρίου 1984 (ΕΕ L 10, σ. 32), περί θεσπίσεως των όρων χορηγήσεως ειδικών επιστροφών κατά την εξαγωγή για ορισμένα είδη αποστεωμένου βοείου κρέατος και βοείου κρέατος με κόκκαλο· άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α), του κανονισμού (ΕΟΚ) 1136/79 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/025, σ. 124), περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των σχετικών με το ειδικό καθεστώς κατά την εισαγωγή ορισμένων βοείων κατεψυγμένων κρεάτων, προο-

ριζομένων για μεταποίηση και περί καταργήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 572/78· άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1687/76, της 30ής Ιουνίου 1976 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/016, σ. 6), περί καθορισμού κοινών λεπτομερειών ελέγχου της χρησιμοποιήσεως και/ή του προορισμού προϊόντων που προέρχονται από την παρέμβαση.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι και ο τελευταίος αυτός κανονισμός βασίζεται στη σκέψη ότι, για να καταστεί δυνατός ο έλεγχος της καθώς πρέπει χρησιμοποιήσεως των προϊόντων, οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής πρέπει να συμπληρώνονται στο κράτος μέλος εντός του οποίου συντελέστηκε η τελευταία πράξη που μπορεί να δικαιολογήσει τη λήψη του ευνοϊκού μέτρου [η σφαγή στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 καθώς και η αποστέωση και ο τεμαχισμός στο πλαίσιο των κανονισμών (ΕΟΚ) 1964/82 και (ΕΟΚ) 74/84]. Υποστηρίζει ότι οι κανόνες που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1687/76 σχετικά με τους ελέγχους που πρέπει να διεξαχθούν στο χρονικό διάστημα μεταξύ της εξόδου του εμπορεύματος από την αποθήκη του οργανισμού παρεμβάσεως και της εξαγωγής δικαιολογούνται από το γεγονός ότι πρόκειται για τη χρησιμοποίηση αποθεμάτων των οργανισμών παρεμβάσεως που είχαν ήδη τεθεί στην εξουσία διαθέσεως της Επιτροπής και για τα οποία, επομένως, μπορούσαν να θεσπιστούν κοινοτικοί έλεγχοι, ιδίως με τη χρησιμοποίηση του αντιτύπου ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1687/76. Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) 32/82 που αναφέρεται στην εξαγωγή βοείου κρέατος, στην περίπτωση όπου σφαγή και εξαγωγή πραγματοποιήθηκαν χωρίς κοινοτική παρέμβαση, η Επιτροπή θεωρεί ότι θα έπρεπε να προβλέπεται έλεγχος μόνο μέσω διαδικασίας που θα θέσπιζε κάθε κράτος μέλος. Υπό τις περιστάσεις αυτές, προκειμένου να εξασφαλίζεται ο εν λόγω έλεγχος, δεν θα έπρεπε να επιτρέπεται να συμπληρώνονται τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής σε κράτος μέλος διαφορετικό από το της σφαγής.

T. F. O'Higgins
εισηγητής δικαστής